

vičnega ugovarjanja gospodujočih Nemcev in njih pristašev! Slovenija ne bode hudega s hudim povračala, če slučajno nekatere Lahe in Nemce pri tej priliki v svoj okvir vzame. Ako se je slovenski narod v nemškem morju obdržati mogel, bode to pičlemu številu Nemcev in Lahov med nami, ki se naslanjajo na svoje brat, lahka igrača. Ravno to, da našo željo in zahtevanje nasprotni časniki hočejo staviti na posmeh, nam priča kako slabo imajo vest, in kako je njih edina volja: nas v hlapčevanju obdržati. Naloge slovenskih poslancev so tedaj dosta jasne, naše moči v državnem zboru so izvrstne, tedaj od njih pričakujemo mojstersko delo, katero bode pred svetom dobilo zaslužen pohvalo.

Novi državni zbor mora oprostiti tužno Slovenijo verig, v ktere je zakovana na petih mestih; to je sveta naloga vrlih slovenskih poslancev, ki pa se le *takrat* dobro izvršiti da, ako se bojo stalno sporazumeli z brati Čehovi. (Naša misel bi bila, naj napravijo vsi cislajtanski Jugoslovani svoj klub, ali naj brez izjeme pristopijo klubu Čehov, kajti le složni in oprti na orjaške rame severnih bratov bodo dognali, kar jim je na srcu.

Dopisi.

V Trstu, 5. avgusta.

Domačim delavcem v Trstu.

Vsak stan se mora odlikovati po zunanosti, človek človeka pogostoma po zunanosti sodi in malokdaj se moti v svoji sodbi. Mej vsemi stanovi na svetu je delavski naj bolj obširen, ker je podlaga vsih drugih stanov. Domačim delavcem v Trstu naj povejmo danes besedo, za njih blagor in boljšo prihodnost; hočemo rojakom na srce položiti, da je neobhodno potrebna stvar delavca zmernost in čedna zunajnost. Domačini morali bi se ože v tem odlikovati, da se od drugih popolnoma ločijo, bodi si v krčmi bodi si na ulicah, *domačini skupaj*, *ptujci skupaj*. Kajti ako se Slovenec mej laške delavce mnogo meša, navadi se ne-nravnosti, grde ptuje kletvine, sirovih besed in blagi narodni čut, ako ga kaj ima, mu popolnoma omrzne. V nobenem mestu države ni, kar se zunajnosti tiče, delavec tako na nizki stopinji kakor v Trstu. Ptujci se kar čudijo, ko srečavajo celo o praznikih grdo delavno oblečene in neumite težake. Pravi delavec, ako ima količkaj omike in nravnosti, *oblek-l, se bo ob nedeljih in praznikih snažno!* Saj se ne tirja, da mora biti nališpan kakor gizdalin. Domači delavec mora biti od drugih ptujih uže potem razločen, da je *izgled* v vsem svojem vedenju.

Vsak količkaj občutljivi domačin naj svojega tovariša opominja u pravi priložnosti, ko vidi, da jo je zakrenil iz pravega pota. Ako le mogoče, ogibati se je nedeljskega dela. Kdor je med tednom inarljiv in varčen, si kaj prihrani tudi za nedeljo. Kdor pa ta dan dela, usede se ves

utrujen navadno zvečer v krčmo in, zaslužen denar požene skozi grlo. Začne piti in igrati, žep si prazni, zdravje gubi, revščina doma pa raste, in družina je razdejana. V Trstu je naj več delavcev Slovencev, treba je, da ravno oni pokažejo svojim gospodarjem Lahom in Nemcem, da akoravno jih za „ščave“ imajo, vendar več doslednosti in značaja premorejo, ko njih gospodarji. Slovenski delavci v Trstu imajo važno nalogo, ker ako so edini, previdni varčni in pametni, lahko svojim otrokom pripravijo boljšo prihodnost, narodu pa boljše stališče. Treba je, da začnejo delavci naše narodnosti drugače življenje.

Kritični politični pregled.

„Cittadino“ 6. t. m. prinaša novico, da je laško ministerstvo tukajšnjemu laškemu konzulatu dalo ukaz, „privandrane“ Furlane v Trstu zoper napade slovanskih delavcev krepko braniti i. t. d. — Od napadov in silovitosti naših ljudi še dosihmal nikdo ni slišal, in menda tudi u prihodnje ne bo; že od nekdanj iz Trsta pošiljajo v Rim razna lažnjiva poročila! A če povdarimo pravi položaj delavcev v Trstu, pričakujemo, da bo naša slavna vlada kmalu začela braniti zveste domačine, ki so brez dela in kroha, zoper pritepene tujce, katerim se zdaj povsod *prednost* daje, dasi so pogostoma slepo orodje tukajšnjih prekneuhov pri demonstracijah zoper Avstrijo!!

Kakor noveji poročila kažejo, bojo Čehi stopili v prihodnji državni zbor. Rieger je sklical može pravnega kluba v sejo, ter jim je poročal o izidu dogovorov z grof. Tafe-jom in o stanju notranje naše politike.

V Bulgariji proglasila je vlada v večih krajih obsedni stan, da se deželi pridobi prava varnost proti turškim roparjem.

V Carigradu tli skrivna iskra v pepelu, više turško duhovstvo in dijaki nameravajo sedanjo cesarstvo prekucniti, pa kolikokrat tudi zaroti na sled pridejo in jo udušijo, uže se porodi druga.

Mej angleško armado, ktera se iz Afganistana vrača, rasjaja neki kolera, kar se zanikuje po nekterih časniki, ali vendar mora istina biti, ker drugi listi poročajo da je bila, a je minula.

Gerška je nakopičila na turški meji obilno vojakov, pa ukljub temu ji Turki nečejo dati dežel, ktere zahteva. Gerška ni hotela ničesa v južno slovanskem boju pripomoči, toraj jej tudi noben narod ne želi, da bi se nje želje spolnile.

Domače stvari.

Privatni shod Primorcev je jutri ob 11. uri v Nabrežini; k njemu so povabljeni vsi odlični Slovenci in Hrvatje (iz Istre). Glavna obravnava vršila se bode o tem, kako bi se za vso Primorsko en političen list in eno društvo ustanovilo. Ker

so iz vseh krajev Primorja veljavni možje v to svrhu pozvani, upati je, da se bode sklenilo kaj dobrega in koristnega. Vsem rodoljubom pri shodu v Nabrežini pa kličemo: Dobro došli!

V predzadnji števec „Edinosti“ naznanjena nova knjižica: „Pripomoček zgodovini slovenskega slovstva“ se dobiva po 15 kr. pri uredniku tega lista.

Kak bo konec? Uže nekaj dni sem se zbirajo domači delavci po trgih v množini, po več stotin v kup, kjer je kaj laških delavcev. Policija jih vselej razprši in ni še do tepeža prišlo, kar mi odobravamo, kajti sila ne koristi. Ker se lokalna laška lista „Indipendente“ in „Cittadino“ toliko za ptuje, bog ve od kod iz Italije došle težake potegujeta, nas veže dolžnost, da spregovorimo tudi mi v potrebni stvari domačinov Avstrijcev. „Cittadino“ in „Indipendente“ nista še nikdar zagovarjala žive zlate pravice, ampak vedno le krivico, in sejala sovraštvo zoper naš narod V Trstu je vsak delavec svoboden, lahonski listi pa začeli so po naši narodnosti udrihati in podtikovati Slovincem izmišljene reči, da Furlane hočejo napasti i. t. d. Delavci kateri so se zbrali uže večkrat po javnih trgih, niso samo Slovenci, mej njimi je obilo število Tržačanov, kateri nečejo Furlanov viditi rekoč: *Mi smo tu rojeni in stradamo brez dela, vražji Furlan iz Italije poje nam kruh pred nosom*. Naj bo delavec v Trstu Čeh, Kranjc, Poljak ali Madžar, vedno je domačin, kterege smo dolžni podpirati in se zanj potegniti, ali ko priroma čez mejo, bodi si Nemec, Lah ali Francoz, *ptujec* je, in ako bi mi ptujca pred domačinom na prvo mesto stavili in se zanj poganjali, domačina pa v nemar pustili, storili bi narodni uboj. Nismo kratkovidni v Trstu; čigav je Trst, in bode še za naprej, to je naša stalna misel, katero hočemo tudi za vselej utrditi, da se bojo zgubile p azne sanje puhloglavcev in visoko blaznih anakronistov one stranke, ktera hoče silovito vse polasčiti; toda bomo že zdatno skrbeli, da ne zraste vršiček tako škodljive rastline do neba! Ne bomo se skrivali za narodnost, ampak, odkritosrčno hočemo povzdigniti glas za *pravico*. V Trstu naj bode v prvi vrsti domači delavec v delu, to je Avstrijec, ptujec naj le takrat dobi delo, ko primanjkuje domačih rok, kar pa se nikdar ne primeri. Trgovec kteremu je domoljubja vsaj iskrica v srcu, držal se bode naravnega pregovora „*svoji k svojim*“ in bo jemal zgolj domače delavce v svojo službo, kar tudi pri nekterih vidimo.

Domačin ves zašlužek v deželi pusti, Lah zdrigne vkup in pošilja v Italijo denar. Domačin želi in dela za državo dobro, jej plačuje davke, gre za nje blagor in brambo na boj, Lah goji skrivne naskepe izdajstva in dela propagando za Italijo. Zakaj bi se potem domačini prezirali in Lah podpirali, ko imamo obilo skušenj vsak dan v petardah, zarotah in demonstracijah? Od naših ne bo nobeden šel v Italijo dela iskat, a Lahov se cele

trume ensko kobilicam zapodi v naše kraje, ki na jesen lep denar odnesejo proč; naš delavec pa je vsled tega prisiljen po letu zastavljati zimsko obleko, da more živeti, in ko zima pride, nese v zastavnico poletno obleko, da zamore gladne otročice nasititi. To je žalostna slika, katero kažemo neustrašljivo kompetentni gosposki, da zamore stvar in položaj razsoditi, ter najti pravo sredstvo, kako bode rešilo v Trstu žuga-joče delavsko vprašanje, dokler še ni nasledkov, za katere odgovornost bi le oni prevzeti morali, ki imajo oblast in krmilo v rokah!

Voščene sveče in enaki izdelki, dobivajo se pri vrlem rodoljubu Oroslavu Dolencu v Ljubljani po nizki ceni. Priporočamo čestiti duhovščini in sl. občinstvu njega izdelke temveč, ker so istinito iz pravega čebelnega voska in mojstersko izdelani, in nemajo špekulativnega zmesa in navidezne tvarine v sebi; to spričujejo voščene sveče iz njegove delavnice, ker lepo gorijo in se ne kidajo.

Pravoslavne šole v Trstu so končale z dobrim uspehom. Naši prijatelji, katerim smo na srce polagali lani, naj svoje sinove v pravoslavne šole pošiljajo, so nam koncem leta izrazili za dober nasvet zahvalo, kajti veseli so, da njih majhni otroci še umejo zraven latinice tudi cirilico pisati in čitati. Priporočamo zopet za naprej slovenskim starišem v Trstu, da ako žele svoje otroke dobro izšolati in narodno odgojiti, jih naj v pravoslavno šolo upišejo ko se bo začela, zagotovimo jih, do nam bojo hvaležni; kajti drugih narodnih šol nimamo Slovani v Trstu.

Domači delavci. Pod tem naslovom razpravljali bomo vsakikrat zadeve domačih ubogih delavcev. Dolžnost nas veže, da stopimo na branik, ter povdarjamo napake, katere se na škodo domovine in države gode. Omeniti imamo danes nezaslišane napake slovanskih trgovcev, in to so Srbi in Hrvati, kateri imajo v svojih službah zgolj ptujce po magacinih. Slovenci so bolj domoljubni in gledajo več na svoj narod nego Srbi i Hrvati. Ako tu očitno izjavimo, da ne podpirajo ti bogataši do malega izjema v Trstu nič Slovanstva, storimo svojo sveto dolžnost. Od vseh strani nam dohajajo iz delalskih krogov pritožbe. V Trstu v prospeh Slovanstva le nižje ljudstvo kaj žrtvuje bodi si pri volitvah ali v drugih slučajih; bogataš le za voglom ali pa zadi svojega okna pogleda, kako se drugi trudijo in borijo.

Nesreče. Zadnjo nedeljo minolega meseca pripetile so se na morji vsled nenadnega viharja velike nesreče. Bilo je po 7 uri zvečer, kar zabučni tužni vihar, prah se dvigne, od dreves letijo zelene veje, okna in okenice so tolkle sem terti in morje bilo je v hipu vso penasto. S tremi parobrodi šlo je mnogo gospode iz Trsta v Grad, Koper in Piran, ali nazaj se ni moglo, ampak še le v ponedeljek v jutro. V luki je trgalo velikanske težke verige in

debele vervi, kakor nitke, ladje so se lomile in tolkle drugo ob drugo, zraven tega pa so smrt storile 4 osebe, in sicer: Nek mornarski kapitan peljal se je v mali barčici na sprehod, in z njim njegova gospa, in dveletna hčerka, potem 18 letna gospodična in nje ženin. Bili so v novi luki, ko jih iznenadi vihar in oberne v hipu barčico; žena kapitanova, kčerkica in nečakinja so se vtopile, samo moški so se rešili na norveško ladjo, ktera jim je hitro pomoč poslala. Drug mrtvec je nek mornar, ki je prišel mej angleški parnik in zid z barčico, kjer je na suho postavil dve gospe in enega gospoda; a v tem hipu potrgale so se verige velikanskega parnika, vihar ga je na jez pritisknil, in zmečkal barčico z njim vred. Večim ladjam polomilo je jadernike.

Dostavek. Našli so uže vse utopljenice in sicer najprej nečakinjo in v petek gospo.

Spomin na zmago pri volitvi nij še popolnoma zastarel, o priliki moramo omeniti dva gospoda ktera sta se za narodno stvar jako dobro obnesla. V posebni uzor moštva in rodoljubja moramo vsem okoličanom predstaviti moža, kateri je vedno pri vsaki priliki pokazal, bodi si v krogu nasprotnikov, ali v dotiki z ostrimi predstojniki da ljubi svoj narod, in si prizadeva, to tudi povsod zasadiji mej sosedi v daljavi odkritosrčno in navdušeno. Ta je vrli Martin Pečar iz Lonjera, kterega smo posebno pri volitvah radostno opazovali. Trudil se je povsod, in njegov trud je tudi mnogo k zmagi pripomogel. Drugi gospod, Pogorelec, trgovec na Greti, uže od nekdanj po svojem narodnem prepričanju neustrašljivo na narodnem polju dela neumorno, ter žrtvuje v blagor naroda več ko marsikteri premožen naš trgovec. Pri zadnjih volitvah zaslužil je posebno, da mu moramo javno hvalo izreči. Živela!

Nov slovenski jezik. Pisali smo enkrat uže o nekem renegatskem zboru, kterega so se vdeležili le taki, ki proti naši narodni stvari rujejo, in hočejo še dalje odpadništvo v okolici širiti. Ustanovili so si neko društvo, ki pa ni ne tič ne miš; pravila v laščini in v „novi“ slovenščini tiskana, ktera postave imenujejo, smo imeli čast viditi, ali poštenemu Slovincu se studi tak pokvarjen domači jezik, in sramota je našemu narodu, da se v devetnajstem stolitju še nabaja kaj tacega. Mi nismo nevošljivi g. g. Gustinčiču, Ružičku in drugim, da pod njih pokroviteljstvom tako domoljubje (!!) in taka zmes slovenščine vlada. Znamo dobro, da so nasprotniki napredka in razvitka milega domačega jezika, naše narodnosti in domovine. Kdor ni z nami, je zoper nas, — kjer ne vihra slovenska zastava, tam piha nam sovražen zrak. Zapomnite si okoličani, kjer ne bodite vidili zaupnih naših mož, ampak le dvomljive osebe, katere lahko za bliščeče novce obrneš, kakor hočeš, tam ne svetujemo vam se družiti. Gustinčič je bil nekdanj vsaj na videz Slovenec a danes žalibog ??? — Ružička je bil še celo predsednik rojanske čitalnice; on je 24. junja pravila čudnega

renegatskega društva slugi deželne sodnije oddal, da dobi koga, ki jih bo poslovenil v oni „sprah“, kakor ljudje „šrajajo“, kakor so tudi natisnena. O tem čudnem društvu bo treba še več spregovoriti, da vsaj poznamo odpadnike našega naroda; dobra in poštena reč se očitnosti ne boji, pri tem društvu se je pa bolj skrivno delalo, in le slučajno smo zvedli vse.

Vabilo k občnem zboru in veselici katera napravi Rojanska čitalnica v nedeljo, dne 10. avgusta 1879. Spored: 1. Letno sporočilo odbora 1878-1879. — 2. Volitev novega odbora. — 3. Deklamacija. — 4. Igra na citre. — 5. Vdova in Vdovec, vesela igra v 1. dejanju. — Osobe: Paulina, grajščakinja vdova, gospodična L. Huček. — Milka, njena prijateljica, gospodična I. Hakel. — Baron Samo, vdovec, gospod A. Wolf. — Zivko, mlad plemič, gospod A. Izansky. — 6. Društvena zabava. — Začetek ob 6. uri popoldne. Odbor.

„Naveličan življenja“, tako se sliši pogostoma v Trstu. Samomori so se začeli množiti, da človek stermiti. V morje je skočil nek dacar zaradi neprilichnosti v službi. Drug se je zopet ostrupil v neki pivarni, da je mej potom, ko so ga v bolnico nesli, umrl. Neka žena pa je padla iz II. nastropja, in se je hudo poškodovala, da bo morda vsled tega umrla. Žalostno je bilo viditi, ko je minolo nedeljo skočil skoz okno 72 letni špostovani c. k. finančni svetovalec v blaznosti; človek ima trenutke v katerih ni gospodar svojega življenja. Pogreb je bil sijajen v ponedeljek. Ranjki bil je ključar cerke sv. Antona, in gotovo so ga mnogi pri važnih prilikah tam vidili.

Želje Slovencev, pod tem naslovom ima stara tetka Triesterca od ponedeljka uvodni članek, v kterem se posebno zaletava na Slovence, da si drznemo tirjati zedinjenje vseh Slovencev v eno kronovino. Kaj bi nek Nemci porekli, ako so na našem mestu in bi mi tako slaboželjno o njih pisali?! upili bi nad nas, da smo barbarji in grozoviteži. Sicer pa zmeden „epistel“ tetke ne bode zaviral naš narodni napredek, ali zapomniti in zabilježiti si hočemo vsako tako hibo, ki jo „Triesterca“ po vodi ali po zraku udrihne. Če se bojo štajarski Slovenci hoteli v eno skupino z drugimi Slovenci združiti, ne bode prišel nobeden tetko vprašat, to je naša stvar, ktera se bode v svojem času izvršila, preko vseh švabskih glav. Nemškej stranki je v Avstriji po francosko-pruski vojni zrastel greben, kateri pa jej bo po časi upadel.

Ako nemški „Michel“ včasih berca, se nam ne zdi čudno, ker poznamo njegove burke o polni luni. „Slovenische Wünsche“ tako se je zval članek, ki je bil gotovo izraz nemirnosti, ki roji nemškemu „Michalu“ po glavi in ako se pripeti, da vsled zahtevanja Slovencev pride prej ko se nadejamo, zedinjenje Slovenije na dnevni red, in vsled tega Michel ob pamet pride, ne prevzamemo nobene odgovornosti. Sicer pa pričakujemo, da se bo pisun Triesterce še prej streznil.

Mestno starašinstvo, zlasti poslanca II. okraja, opomnijo volilci v Škorkoli, da bi v prvi seji interpeliral župana, zakaj se še sedaj niso potrebni koraki storili, da bi se v Škorkoli zvezale nova in stara cesta na vprek? Pri zadnjemu požaru smo vidili, da so morali gasilci zaradi pomanjkanja ceste svoje brizgalnice popustiti na strani, ker se ni naprej moglo z vozovi. Škorkola je v naj lepšem položaju mesta, in je naj bolj zanemarjena vas. Davko plačevalci moramo točno vsak sold plačati, mestni očetje pa z našimi novi lahkomišelnosti gospodarijo in mečejo denar skozi okno.

Turkoljubom v poduk. Ta teden vidili smo vojaka ženijskega, vodnika, kteremu so Turki izkopali oba očesa, mu na rokah žile porezali, da je siromak ves čas svojega življenja. Omenjeni ranjenec ima ženo in tri otroke, a si nemore sam nič pomagati. Glejte lahoni in nemčurji, tako delajo vaši prijatelji Turki; še cigani bi se sramovali takega prijateljstva!

Morski volk se je pokazal na ister-skem obrežju tri dni zaporedoma. To je lepo svarilo vsem onim, kteri se hodijo kopat, in se predalje v morje spuščajo.

Sramotno je, da nekteri okoliški fantje, zlasti oni, ki so blizu mesta, sebe tako malo spoštujejo. Ob nedeljah se jih vidi v delavni obleki umazanih in ne umitih, da se mestjani razgledujejo nad tako lenobo. Poglejte Skedenjske in Barkovljanske fante, vsi so v lepi čedni narodni obleki, ktera je čista in snažna, da se ptujec ustavi, ko sreča lepo oblečenga mladenčca. Reklo se nam bode, da ni zaslužka, a mi ugovarjamo to le: Zaslužka je obilno, ali varčnosti nobene; saj vidimo pogostoma, po krčmah lahkomišljeno zapravljati denar od slabo in podrgneno oblečenih okoliških mladenčev, kteri bi lahko mestnim za izgled bili. Priporočamo onim okoliškim fantom, kteri nekoliko na se derže, naj opominjajo take lenuhe, da se čednej ob nedeljah oblačijo in če ne ubogajo, treba se jih je ogibati, kakor pravih umazancev. Lepo oblečeni okoličan bi se moral sramovati s takim v družbo iti. Fantje! Okoličani! zapomnite si te naše besede, in delajte čast tržaski okolici in Sloveniji.

Prej ukrasti, potem se usmrtiti je hotel nek 21 letni trgovski agent, kar je na pol tudi izvršil. Ubil je okno neke prodajalnice pušk, ugrabil en šestočevnik (revolver) ter ulegol, da se ustrelji, pa straža ga je ugrabila in odvedla v luknjo.

Visoka starost. Kakor „Narodni Glasnik“ poroča, umrl je te dni v Liki v vojnej krajini pravoslavni pop Jovan Momčilović 125 let star. Pisanje mu je bila neznana umetnost, čitati je pa znal samo tiskano cirilsko liturgijo.

Razbojniki so prav blizu Črnovice na cesti pet ljudij pobili in osem ranili, in oropali več ljudij ob belem dnevi. Sodi se, da so zlikovci bili prišli čez mejo iz Rumunije.

Gospodarstvo.

Pod tem naslovom prinašali bomo u prihodnje v vsaki številki našega lista *gospodarske stvari*, in sicer take, ki našemu ljudstvu ugajajo. Storili bomo to na željo naših č. bralcev, in zagotovimo jih, da bodo našli v tem predalu vedno kaj zanimivega in podučnega.

Da jarm volu vratu nevžuli, vzemi v lekarni (speceria) „Plumbum aceticum basicum solutum“ (*Bleispig*), in pomešaj to s štirkokrat toliko vode. Sprvega, predno vprežeš vola, maži 10 do 14 dni vsaki dan vrat, in potem, posebno kadar uže pogostoma delajo, vsaki teden. Kdor tega ni naredil, in je vol uže užuljen, mora na dan po 3 do 4 krat mazati, dokler rana ne zaceli (P. N.) To smo hoteli navesti ker pogostoma vidimo, kako imajo nekteri naši kmetje užuljeno živino. Policija bi morala strogo na to paziti in prepovedati vsakemu z užuljeno živino voziti, potem bi bolje gledali na uboge živali, ktere jih žive.

Kako poljske polže pokončati. Solnca in suše polži, kakor je znano, ne ljubijo. To nam podaja celo priprost pomoček za njihovo pokončanje v roko. Njive, po kterih se polži redijo in med posejanimi sadeži škodo delajo, se po brazdah z malimi snopiči slamnatimi (5—8 centim. v prerezu) obložé. Ti snopiči se morajo potem dan na dan od posebnega človeka za to pregledati. Zato se morajo privzdigniti in kar je polžev pod njimi, steptati. Tako se dajo mnogi tisoči tega škodljivega mrčesja pokončati. V časih se ga po njivah toliko zaredi, da cele ogone in njive ti požeruhi nikdar siti uničijo. Nasvetovani pomočki: apno, mavec, pepel itd. nič ne pomagajo, kakor tudi ječmenove rese ne. Le slamnati snopi še najprej pomorejo, kakor skušnje učé. Seveda ima jeden človek s pregledovanjem snopov po celem mesenci opraviti, vendar pa se delo in potrošek za delo izplača, ker le tako se dajo ti škodljivci do dobrega pokončati in sadeži njihove požrešnosti rešiti.

Pomoček, ako koga pes ugrizne, ki je na sumu stekline. 82 letni gozdnar Gastel priporoča sledeče zdravilo: Kako hitro mogoče, naj se vzame topel vinski kislec (esig) in mlačna voda. Z njima naj se rana opere in potem izbriše. Potem se morajo na rano vlitii nektare kapljice klorovodenčnate kisline (*Chlorwasserstoffsäure*), ktera strop uniči. Dobiva se v lekarnah (apotekah).

Poslano* iz Doline.

Da bi kedo ne mislil da je v tem kaj resnice, kar je pisal, „dolinski občan“ v

* Za sestavke pod tem naslovom jo uredništvo le toliko odgovorno, kolikor mu postava nalaga.

tem cenjenem listu od 12. julija št. 13. pri-morani smo očitno izjaviti:

„Dopis iz peresa enega „dolinskega občana“ v tem cenjenem listu od 12. m. m. je nesramna laž in hudobno obrekovanje. Oni „dolinski občan“ popisuje našega obče spoštovanega — bivšega nadžupana — Ivana Lavriha — tako: „Koliko zaslug more dolinski nadžupan danes pokazati za narod in ljudstvo?“

Kaj je naredil s svojem predolgem županovanji — Koliko občanov se nas lahko danes odkrito sečno zahvali?

Koliko? dobil je križec — a še večji križ mi — to je glas občana! — in še več takih neumnosti in nesramnosti se najde vtem dopisu.

Vtem napadu je „vse“ le gerda laž in ne pičice resnice.

Naš obče spoštovani G. Ivan Lavriha ima celo versto zaslug za našo županijo, kateri je stal čez 30 let na čelu kot župan in krajni šolski nadzornik. Zasluge, katere ima ta „Pravični“, katerega vsi stanovi — zunej enega — spoštnjejo, so ne precenljive; tako da lahko rečemo: Kar je bil Perikel za Atene, to je naš cenjeni g. Ivan Lavriha za Dolino. Kaj si storil pa ti, škodljivi „dolinski občan“ za našo nadžupanijo slavnega, junaškega, za naše ljudstvo koristnega? Sicer pa naj ne misli, hudobni „dolinski občan“, kateri se ne boji poslužiti se naj nesramnejših sredstev, da le doseže svoj namen, češ „namen posvečuje sredstvo“, da je stvar že dognana; poterjalo se bode še na druga vrata. To kličemo hudobnemu in pohujšljivemu „dolinskemu občanu“ podpisani občinski svetovalci in drugi občani, kateri smo s „Pravičnim“ skupno delovali! Ie — li to plačilo sedemdesetletnemu starčku za predolgo vestno županovanje? Žalostno! *)

(Sledijo podpisi ktere uredništvo hrani.)

*) Poslano smo na opominj, da bi se bolj olikano pisalo, pa je ostalo brez uspeha, v originalu natisnoli (Ur.)

Učiteljski službi.

Na slov. ljudskejši šoli v Dolini se oddasti s prihodnim šolskim letom

a) nadučiteljska služba s 500 f. plače in 90 f. oprav. doklade;

b) služba za učiteljico s 400 f. plače.

Obe službi s prostim stanovanjem.

Prosilci naj le sem dpošljejo prošnje s potrebnimi izkazi po predstavljenih oblast-nijah do 1. septembra l. l.

V Kopru, dne 18. julija 1879.

C. k. okr. šol. svet.